

מסורת הש"ס

(א) (לעיל מו: ויש"ג).
 (ב) (עירובין סג: ויש"ג).
 (ג) (לעיל מה: ד) קדושין
 כז. (ויש"ג). (ד) קדושין יג.
 (ו) (שם ה. כח: לעיל מו:).
 (ז) (רות ד, ח) (ע"ב).
 (ט) ויגביעין דף מ. מ"ח
 בשם רש"י דמכ"ש כנלוי של
 קונה. העתק מחלופי
 גירסאות. (י) (ע"י היטב
 ח"ס' גיעין לט: בסדרה
 משום דבר).

תורה אור השלם

1 וזאת לפנים בישראל
על הגאולה ועל
ההמורדה לקום כל דבר
שלחם איש נעלו ונתן
לדעוהו זאת התעוררה
בישראל:
2 לא יבקר בין טוב לרע
ולא ימירוהו האמר
ימירו וזהו הוא
ותמורתו יהיה קדש לא
יבא יקראו בו כל
גל: יחליפנו ולא ימיר
את טוב ברגע או רע
בטוב ואם האמר ימיר
בדמיה בבדמיה יהיה הוא
ותמורתו יהיה קדש:
ויקרא בו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מי פכרת
(דלחמך) תו"מ ג"כ ס"א
דאית:

הגהות מהר"י

לנרא
 (א) תיבה ד"ה כנליו של
 מקנה כו' דהא מתקרא
 יליף. נ"ב ר"ל משלף איש
 נעלו. נואל נתן לביעו. ועין
 בחוס' גיטין דף לו ע"ב
 ד"ה משום:

לעזי רש"י

אשטנצל"ש
[אישטינצילי"ש].
ניצוצות.

רבינו חננאל

אמר רבא אמר רב הונא
נתן לו מטבע ואמר לו
מכור לי פרח באלו
הדמים קנה הפרה אע"פ
שלא משכה קנאה ויש
לו עליו אונאה כלומר
אם שוה פחות מחזיר לו
את האונאה. ורבה אמר
הרי הונא איז לו אונאה

ואמר: שיטת דמים אכן מקפידת עליון כלומר: נתן לו משה לאל דקוקים אש ויהי הפקח אלו הדמים שנתן לו אל אלא שנתן לו אתם. אלא אמרתי כי אלו הונא בחליפין דמי וקני אלא כי יתיב בחורין חליפין ומדקוקים אש שהה הפקח הדמים הללו אלא כי אמי הדמים הללו וקנה את חליפין חן וקנה ומשה רב את אבר שהיה ופסח דרואי היה שדיה חושש פרה ועומד אבר ויחזק ויחזק ויחזק אמר לו לחמור אני צריך אמר לו שיש חמור אחר לו שיש חמור אחר לו שיש חמור בכך וכן חמור בכמה בכך וכן משך בעל החמור את הפרה אלא חסית בעל הפה למשך את הפה החמור את אבן

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

יושע לו לחבירו עליו דין אונסא. אם אין במעות כדי דמי החפץ ששפתחו שעות: כחליפין דמי. ולקמיה פריך והא אין מטבע נעשה חליפין: דמכור לי קאמר. לשון ממכר ולא לשון חליפין: פשיטא לן דמים ואין מקפיד עליהן. נתן לו מעות או חפץ בשביל חפץ

אמר בחזרת דמים ולא הקפיד עליהן
לגלות אם ישן כדי שיוין: **הא אמרין**
דקנין בלא משכיה: **חליפין ומקפיד**
עליהן נתן לו חפץ בחפץ בחזרת
חליפין לקנות דקין קנין שקולין במדור
זוהו מקפיד לגלות שיהא מקפיד שזה
כל כך: **מסו** מי קנו מרזייהו
במשכיה דחד מנייהו או דלגמא הואיל
ומקפיד עליהם הרי הן כדמים והו
לכו מעות ואין קונוע עד שישמור נס
השני: **פרקל לה** הנחת חסד:
אמר רבא אטו חליפין דקדא:
בשופטני טסקין דלא קפיד לדעת
שיהו שות קאם דמים שייטב צעירי
לגמא לו אם שלו כנגדו ואפי' הכי
קאמר קרא דקנין: **לימא קסבר**
רבא סוגא כו' דהא יהיב טעמא
לגמליה משום דכחליפין דמו:
סבר לה כרבי יומאן כלומר אין
מנעב נעשה חליפין והכי ולא
רמיזי אלא שיהא חליפין

במא עסקין יאמרו
ומכשך את הפרה וערד
דלא הוה ליה משיבה
לי באלו קנה ויש לו
רב הווא מטבע נעשו
סבר לה כרבי יוחנן דא
קונוט ומפני מה אמר
שמוא יאמרו לו נשרפ
דשכיחא גזרו בה רבנן
לא גזרו בה רבנן אמר
דרב נחמן לרב אשי
הוה הכי מתנינן לה ו
מטבע נעשה חליפין
יבבליי של קונה דני
מקנה קונה כי היכי
אמר בבליי של מקנה
אמר ליה רב הווא
דאמר בבליי של מק

אגב גלימא אס כן הו
אחריות ונקנין עם נכ
ואנן איפכא חנן ^{הנכ}
נקנין עם נכסים שיש
אי הוה לוי הכא הוה
דנרא מן סברת גליל
הנאה דקא מקבל מינינא
יזאת לפניס בישראל
איש נעלו ונתן לרעהה
חליפין וכן הוא אומר
נעלו ונתן לרעהה מן
תנא ^{הקנין} בכלי אש
בכלי "אבל בפירי לעל
קרא נעלו ונתן לרעה
קרא לקיים כל דבר
דבר דנקנין במנעל וזה
דבר המסויים אף כל
ששת בריה דרב אידי
ללאפוקי מדרב ששת

ימים חלופין ומספיד עליהן לא קנה ובא רבא ואמר כל חלופין מיקפר קפרי
המזבז בפרה וטלה ומשך הפרה ועריין לא משך הטלה ולא הוה משיבה נמורה
למורה בחלופין דמי שכיין שוכה הוה נתיחייב הלה בחלופין ובלבד ששאומו
גב הוה דאמר מכו לי באלו קנה וכי מטבע נעשה חלופין ופרקי רב הונא

מזו.

כל הליצין מיקפד קצרי. שיהו שוין קלמ ולפעמים שיהו שוין כמו החפץ גופיה ואפילו כשאינו שוב כחפץ שננגדו קנה:

ר'ב הונא סב' בר' יוחנן, ומיירי בחזרת דמיס ונלעיל ה"פ והני
דמיס כיון דלא שכימי כחליפין דמו: **בבבלי** ש"ל פקנה.
ט' דוקא בבליי של מקנה ולא בבליי של
קונה וכו' וא' דלא מקרא לייף לקמן וכן
לי סבר וכן מטבע נעשה חליפין ואי
פירי היינו טעמא דנעי הגהת קבלת
דבר חשוב דומיא דנעל ולא מטבע
ופירי: **נאזלה** זו בבירה וכן
הוא אוסר אם לא ינאל ונסביר.
דקשה לר"ת דלדבריה פסוק וכן מוכיח
דגאולה אינה מכירה אלא גרם לא
ינאל דכמי דמעשר בהמה ואמרין
ב"ל כל פסולי המוקדשין (בסוטה ק"ח ג').
דהאי לא ינאל לא ימכר הוא דלמי
נמכר לא מי חילי שחוט ומפסר ר"ת
גאולה זו מכירה ולברי יוחנן גאולה
בספק ולר"ל במשיכה תמורה זו
חליפין שזו בשוה דמחיה לר"ע
אפי' פסיר לקיים כל דבר לרבות
אינו שוה בשוה למר אלף במטבע
ופירי ולמר דוקא בבלי:

קונים בכלי אף על פי שאין בו
שום פירושה. ולא"ת צפי
כל שעה (פסחים דף לז: ושם ד"ה ואין)
אמרינן וכן נמתן לכהן את הקדש דלין
נתינת פחות משהו פסחה וה"ל כתיב
ונתן לרעשו וי"ל דרשום הוי תשלומין
שגול ההקדש הלכך ליתנהו פחות
משהו פירושה כמו גבי מעילה דהוי
תשלומין אבל נתינת מנעול הוא לרעשו
ולא נתינת ממון וכן נמתן צידה דגט
הוי נתינת פ' שני דגיטין (דף ק: ושם ד"ה
דלמא) כתבו על איסורי הנאה כשר
וכן (חולין דף קלז: נתינת תרומה)
דמסו אחת פטירת את הכזי וגבי
סביה דכזיז ואשר נתן ואיכא למ"ד
(ברכות דף י: דהוי ככל שהוא אע"פ
דמעילה היא היינו משום דכזיז סביה
דמשמע ככל שהוא וי"ד צביית סבר
כדכונן דלמא שאלו דלאמרי נתינת
צביית מר שאלל תרומה וגבי
לזניז דנענין כזיז פסוק כל
הנמנמות (מנחות דף נט: ושם פ' ד"ה מ)
משום דשני מלשון שימה דלמחיל
צ"ה: **לאסוקי** חצי רמון וחצי
אגוז ד"א. וסודר דג' על ג'
דלמר לעיל פ"ק (דף יז.) דכמאן
דפסיק דמי חזיז דבר מסיס:
מרוקא

על הגאולה ועל התמורה לקיים כל דבר שלף
גאולה זו מכירה וכן הוא אומר: 'לא ינאל תמורה זו
דלא יחליפנו ולא ימיר אותו לקיים כל דבר שלף איש
למי בועז נתן לגואל רבי יהודה אומר גואל נתן לבועז
שאינו כו שזה פרוטה אמר רב נחמן לא שנו 'אלא
דב ששת אמר אפילו בפירות מאי טעמא דרב נחמן
אין מידי אחרניא לא מאי טעמיה דרב ששת אמר
רב נחמן נמי הכתיב לקיים כל דבר ההוא לקיים כל
ששת נמי הכתיב נעלו אמר לך רב ששת מה נעלו
בר המסויים לאפוקי חצי רמון וחצי אגוז דלא אמר רב
נחמן כתיבין האידיאנא במנא דכשר למקניא ביה במנא
אמר קונין בפירות דכשר לאפוקי מדרשמואל דאמר קונין
במרוקא

ואם שנו. דקוין קיין אלא בכלי: אבל בפירי. כל דבר שאינו כלי:
ווא לקיים כל דבר. גאולה ותמורה זמנעל: המסויים. שלם:
מרוקא

דלות הלכתא כמאן דאמר בכליו של מקנה. וגרסי' טוב בנדרים פרק השותפין דסו' הוא וכו' כמעשה דבית חורון. תנא קונין בכלי אע"פ שאין בו שוה פרוטה אלא בכלי אבל בפירות לא מיט' שלף נעלו כחובי כלי בעיני שהוא נעול כמאן דתבינן הידנא במנא לאסוקי מרוב שיש דאמר אפילו בפירי. דכשר לאסוקי

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל (רמב"ם)

(וכבר אמרנו "כרי")
 ידן דאמר דבר ודור
 שעות קונות וכו'. וכן
 נהגו ודלעיל לזכור לו
 בן אבן כסא. וסמילא
 ולא סיכחא לזו בה
 כמנען ר' אבא
 ככלל ש' קנה ידו
 ככלל ש' מקנה.
 ודא לטמס וסמילא
 הנאילה לזו התורה ונ'
 נאולה וז' מצינו כסמילא
 ודא יגאל נסמילא
 שבעין. וסמילא וז' לטמס
 ודא יגאל נסמילא
 ודא אחר וז' יגאל
 לז' כד ש' אש ידן
 נתן ונעולו וסמילא
 בישראל וז' למי ידן
 וז' נגאל וז' ידן
 אחר נגאל וז' לטמס
 וז' כד וז' ידן.
 ודלמחא כד דרביס'
 שולח וז' להכח
 שבעין וסמילא וז'
 וז' כד עובד אחר
 מרת אחר (מרת) שבי
 כד וז' רחא חכמי
 וסמילא וז' אחר
 וז' קנה ידו וז' ידן
 וז' אחר כד נסמילא
 עש' אחר מן
 כד ש' חסד וסמילא
 כ' שבעת וז' אחר
 משום ודלעיל לז' לז' ש'
 מקנה וז' מה שבעין
 א' ידן לז' עט להקטן
 וז' כד נסמילא וז'
 אבא וז' אחר
 ש' ש' וסמילא וז' אחר

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones